

Hushållnings sällskapet

Åkerbönans anspråkslösa krav på växtnäring

Anna-Karin Krijger

Bakgrund

- Odling av åkerböna har ökat de sista åren till följd av det ökade intresset av inhemsk protein
- Åkerböna är en baljväxt-kvävefixeringen sker genom en symbios mellan baljväxtens rötter och den jordlevande Rhizobiumbakterien
- Dock behov av P, K och mikronäringsämnen
- Vid en skörd på 3,5 ton bortför den ca 15 kg P, 35 kg K samt 15 kg S

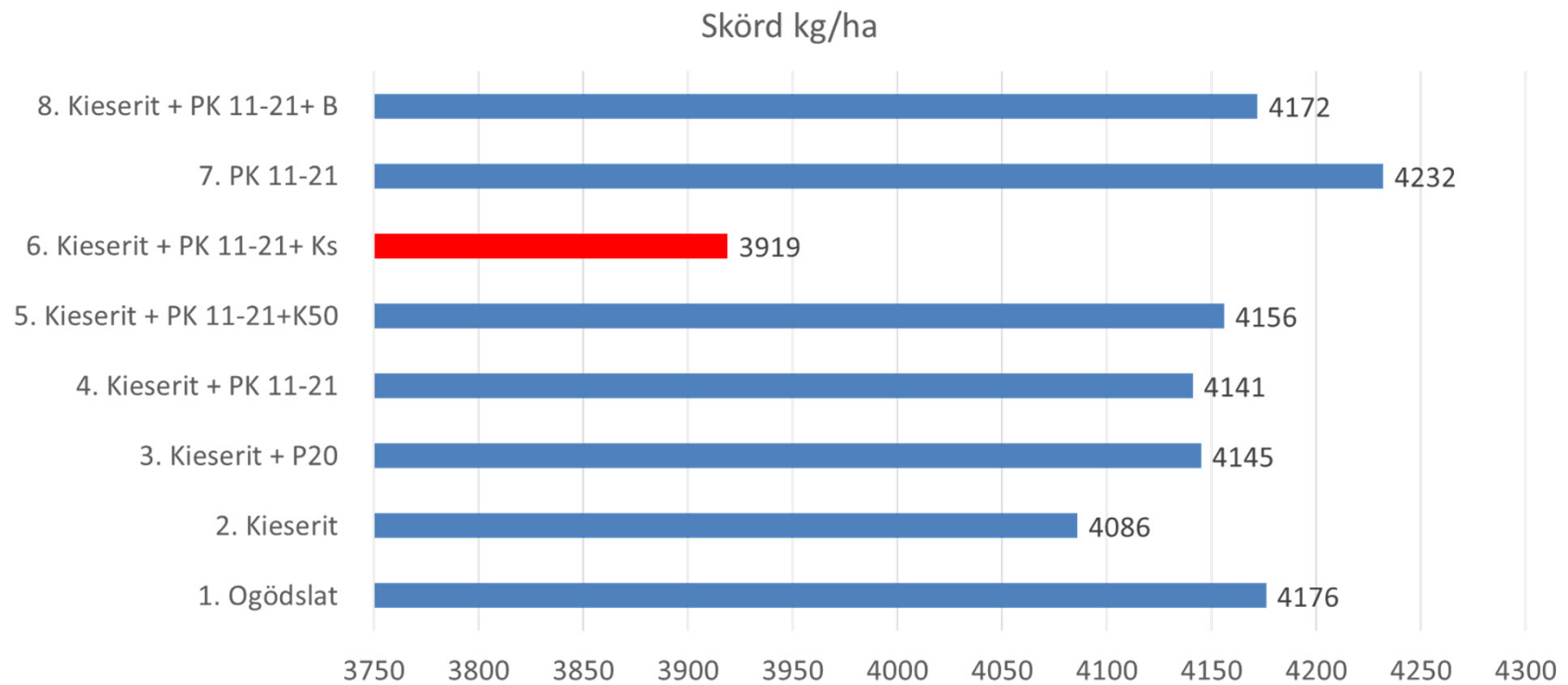

Försöksplan

Led	Svavel kg/ha	Fosfor kg/ha	Kalium kg/ha	Kväve kg/ha	Bor kg/ha
1. Ogödslat					
2. Kieserit	20				
3. Kieserit + P20	20	20			
4. Kieserit + PK 11-21	20	20	38		
5. Kieserit + PK 11-21+K50	20	20	76		
6. Kieserit + PK 11-21+ Ks	20	20	38	30	
7. PK 11-21	2	20	38		
8. Kieserit + PK 11-21+ B	20	20	38		0,5

Resultat

Varför?

- Troligen sätter en åkerbönsplanta färre kväveknölar när den får lättillgängligt kväve och kan sedan inte ta upp så mycket kväve när den bäst behöver det
- Liknande resultat för Findus som odlar konservärter
- Dock finns det en gammal regional serie med ärter som fick en liten skördeökning för kväve, kan berott på ärtrotröta eller mycket nederbörd

Slutsats

- Inga tydliga effekter av gödsling med svavel, fosfor, kalium eller bor till åkerbönor har kunnat ses i sju försök.
- 30 kg N i samband med sådd har givit en sänkning av kväveskörden samt en tendens till lägre skörd.
- Bortförsel av P, K och S bör ju kompenseras om man ligger i klass III
- Gödsla inte er åkerböna med kväve-spara den till höstvetet!

Tack för att ni lyssnade!

Stiftelsen Lantbruksforskning